

מבית

שבועון קבוצת יבנה

ג' באדר א' תשע"ט

(8.2.19)

"דבר אל-בני ישראל, ויקחו-לי תרומה" (שמות כ"ה, ב')

תלמידי התיכון ובנות "בית בקבוצה" באריזת משלוחי מזון למשפחות מעוטות יכולת

שבת פרשת תרומה

צאת השבת - 17:59

כניסת השבת - 16:58

1339

שבת פרשת תרומה

ליל שבת

הדלקת נרות	16:58
מנחה, קבלת שבת, תפילת ערבית ושיעורו של יוחנן מאלי	רבע שעה לאחר הדלי"ג

שבת

דף יומי בבית המדרש	07:00
תפילת שחרית / אחרי התפילה יתקיים שיעורו של איציק כהן	08:00
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09:30
תהילים לנשים - בבית המדרש	13:00
תפילת מנחה גדולה	13:00
שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות	13:20
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן"	שעת הדלי"ג
צאת השבת (על סדר היום: הקדמת תקציב ואישורי בניה)	17:59
אסיפת חברים	21:00

13:30 – הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה
13:00 – משק הילדים פתוח למבקרים למשך שעה

מנחת אברהם!

- למשפחות אניקסטר - שלמה ושפרה, יהושע וצילה - להולדת הנכד/הנין בן לשחר ואופיר.
- לאביגדור וחנה לבל להולדת הנין, נכד לרמי ועמית, בן לעומר ודגנית.
- לשירה ואלעד וגנר להולדת הבת, וכן לאריק וצילה גינוסר וחנה יעיר להולדת הנכד/הנין.

זמני תפילות

מנחה – לימוד-ערבית בבית הכנסת בשעה 17:20
מנחה-ערבית בשכונה הצפונית בשעה 17:15
בשכונה הדרומית – מנחה – 16:30, ערבית – 20:15

השולחן מכלי המשכן – ידידיה פלק

על כל אדם לפרנס את שולחן זולתו, באותה מידה או כמעט באותה מידה שהוא מפרנס את שולחן עצמו. זהו התנאי הראשון לרווחה בעם ישראל – נשיאה בעול עם חברו. אולם למרות ליכודן של החלות, לא פגמו החלות זו בזו ולא השחיתו זו את זו, אלא כל חלה נשתמרה בעצמאותה ובתחום המיוחד שלה. על האדם לשאת את השני ולחיות עמו באחוה ובשלום, אולם יחד עם זאת עליו לשמור על עצמאותו, לבל ייפגם "ויתעפש" על ידי הזולת.

אגב, מעניין שהתבנית שבתוכה היה הלחם היה נראה כמין "תיבה פרוצה" (לשון התלמוד, מנחות צד ע"ב). כלומר היו דפנות רק בצדדי התבנית. צורה זו מסמלת את הרעיון שהזכרנו: על האדם לחיות חיים פרטיים בתוך תיבה סגורה מצד אחד, אולם פרוצה מצד אחר - להשאיר פתחים דרכם יוכל הוא להביט על זולתו, ודרכם יוכל הזולת להיכנס כשיש צורך בכך.

המשקל של כל לחם היה שני עשרונים (ויקרא כד, ה). עישרון אחד זו מידה המספיקה למאכל אדם ממוצע למשך יום, ודבר זה נלמד מהמן שירד לבני ישראל במדבר. פרט זה בא ללמדנו שאדם צריך לשים על שולחנו שני עשרונים, לחם על גבי לחם, אחד עבור עצמו, ואחד עבור מי שאין לו. רק כך באה רווחה חומרית לאדם היהודי. **שבת שלום**

מתוך דברי הרב משה שינפלד

המתבונן בפרשיות בניית המשכן נפעם לגלות שכל כלי מכלי המשכן, מסמל חלק נוסף בפאזל החיים. החיים הם כה נסתרים ומעורפלים, העולם מעלים את תכליתו, והמשכן הוא כאלומת אור עוצמתית המאירה אל תוך האפלה.

אחד הכלים המשמעותיים שהיו במשכן הוא השולחן. השולחן היה עשוי מעצי שיטים, מצופה זהב, ועליו היו מסודרים שנים עשר לחמים (לחם הפנים).

במבט סימבולי, השולחן הוא סמל לרווחה, עושר ושפע, ולכל תחום התפתחות החיים החומריים של האומה.

השולחן הוא הכלי שרעיון הטהרה, הנקיות והזכות מוזכר אצלו יותר משאר כלי המשכן מפני שהשולחן הוא סמל הרווחה החומרית.

על השולחן היו ערוכים שנים עשר לחמים, אחד על גבי השני, שישה לחמים בכל צד וביניהם מירוח. מטרת המירוח הייתה להבדיל מעט בין לחם ללחם, ועל ידי כך למנוע עיפוש ופגימה בלחמים התחתונים (תלמוד מנחות צו ע"ב). אם כן, הלחמים היו מסודרים אחד על השני, אולם לכל לחם היה את ה"ספייס" ו"מרחב המחיה" שלו. נתון זה מסמל רעיון מהותי ואקטואלי:

ביחס לרווחה חומרית, על כל אחד לשאת את ה"לחם" שמעליו. כלומר, על כל אדם להתמסר ולשאת את יתר אחיו ולחיות במסירות איש לאחיו.

הציבור מוזמן לשיעור חודשי של הרב אילעאי, שיתקיים ביום ראשון הקרוב, ה' באדר א' 10.2, בשעה 19:30 בממ"ד בבית סביון. בואו בשמחה!

דמות הנפח / מרדכי בר דרומא

במסגרייה או אפילו בחוץ, לשם נביא מיטה. ומה דעתך? עניתי: אני איתך. מה אני יכול לעשות? אמרתי לו: בוא נעשה יצירה של תורה ועבודה. אמר לי: מצויין. עניתי: אולי נעשה עבודת נפח? מיד העמידני במרכז, עשה

כך וכך. נעמדתי במסגרייה כמו נפח, קצת מלוכלך, בדיוק כמו שנראה הפסל היום. הוא העמידני שעה שלמה כדוגמן, וצייר אותי בתלת מימד. מכאן ומכאן, שאל הוא אם אני יודע את ההלכה שאין עושים **פסל ומסכה**. פנינו לישיבה **ועצת רב** הייתה לברכה: עשו לכם

דמות בלי אוזניו, הצניעו לו גם את האף, אל תעשו לו עיניים, ותהיה לכם ברכת שמיים. וכך עשה משה חיים. מהציור עבר ליצור, ונשאר לעוד שבוע. שאל אותי המזכיר למה הוא במסגרייה ומדוע, והיכן ישן כל השבוע? אמרתי כי ביקשתי מסדרן המיטות והחדרים מקום בשביל אורח נחמד ומקסים, שיש אותו כמה ימים ליישן ולהרדים. המזכיר רגז מאוד, אבל מאותו היום נתנו גז. המזכיר מאותו יום הערים קשיים, לי ולמשה חיים. ובינתיים נסתיים לו הפרוייקט, ומה נעשה כעת? התוכנית היתה לייצר ידיים אוחזות בתורה פתוחה. לתורה - שתי שכבות פח. שכבה חיצונית, כלומר: פח מאחורה ומקדימה, פח בו כתובות עשרת הדיברות,

החלטתי לספר לכם את סיפור הפסל הסביבתי שמזדקק על יד המסגרייה. הסיפור הוא סיפור על דמות, בהחלט לא על פסל, והחלטנו שלא ייקרא כך. וכל זאת למה? והרי **סיפור המעשה**: בשנות התשעים

הראשונות היו לי הרבה שאיפות. ניגשו אלי מרכזי אולפן הגיור ושאלוני אם אוכל לקבל למסגרייה חבר אולפן, ללמד אותו את מלאכת המסגרות. ואני לתומי, ללא שהות, עניתי: "חיובי". למחרת הגיע האיש בליווי **משולם**

שבט ואלחנן איטלי ז"ל. שמי גוגל, מה שמך? "מיי ניים, **משה-חיים**, אני מארצות הברית, מדבר מעט עברית, ויש לי גם תוכנית. רוצה ללמוד למסגר, לרתך הרבה ברזל". חיים משה למד מהר, עבד יפה, מיום ליום מאד השתפר. הורגש מיד כי יש לו יד. אחרי תום התקופה, לחיים משה היתה משימה. ללמוד גמרא בישיבה ששמה "אש תורה". אך לפני כן הוא שאלני פשוט שאלה: "האם גם אתה איש תורה?" כן, עניתי לו במהרה. זה היה כמה שנים אחרי שלמדתי בישיבת הקבה"ד בעין צורים. הבנתי להיכן העניינים הולכים, סח **משה חיים**, אני רוצה לבנות משהו בשביל הקיבוץ, אבל מזכיר שלכם אומר לי אין מקום בקיבוץ. אבל לי הרבה לא נחוץ, אישן

ובין השכבות - תאורה. שייראה "אש ותורה" תורה ועבודה זוהי הסיסמא, ותישלם המשימה שחיים משה כה רצה. עוד מעט נספר על מרדכי והמן. מרדכי לי יש, ואיה הוא האמן, והאש? סוף המעשיה, קניתי למשה חיים רתכת ומסכה, הישרתי מבטי אליו, זה יהא שכרך, אמרתי. העמסתי על טנדר את חפציו ולצפת העיר הגענו, את מצפוני הרגתי,

ועל הדמות והצורה - בשורה הבאה. נ.ב. על אחת הרגליים כתוב בהסתרה שמו של משה חיים. ראשי תבות מ"ח. על המשקפיים יש צבע אש, האש על המשקפיים - צבע אדום, כרפלקטור מן הברזל אשר עתה יצא מהאוד. שווה להתבונן, תם הסיפור ואמן.

מורשת - לדור אשר לא ידע / דני הרץ ועדת מורשת

סככת הטרקטורים והמכונות החקלאיות. במסגרת הפעולות שכבר

נעשו: בוצעה פעולת הצלה לשימור קירות בית הקירור שהיו בתהליך של בלייה וקריסה. ממול, בסמוך לבור הדשן, אנו עובדים על העמדת קיר מלוחות בטון, עליו יצויירו המוסך הישן וסככת הטרקטורים. מסביבם אנו מתכננים להציב מכונות חקלאיות. ליד בית הקירור מתוכנן גינן ופינת ישיבה בצל האקליפטוסים.

עקב הקיצוץ התקציבי, נוכל בשלב זה רק להתחיל בביצוע התשתיות בעזרת מתנדבים וכוחות מקומיים, ולקוות להמשך הביצוע לפי התוכנית בשנים הבאות.

לצורך אישור עקרוני באסיפת החברים, התוכנית תפורסם בחדר האוכל.

באסיפה האחרונה הוחלט ברוב גדול להתקדם בתוכניות הבנייה. המשמעות היא שבעוד מספר שנים, קבוצת יכנה תשנה את פניה ורוב בתי המגורים של היום יהיו נחלת העבר. בינתיים גדל כאן דור שלא יודע מהיכן הכל צמח, מי היו האנשים שהקימו את הקיבוץ שלנו, באיזה תנאים הם עבדו וכיצד והיכן הם התגוררו. ועדת מורשת רואה את תפקידה לספר את הסיפור "לדור אשר לא ידע". במסגרת זו אנו פועלים כדי לשמר מבנים ייחודיים מהעבר, שיספרו את הסיפור.

מתחם בית הקירור

כפי שכבר דיווחנו בעבר, יש לנו תוכנית להפוך את אזור בית הקירור בואכה בור הדשן, למתחם שימור שיספר את סיפורו של המתחם בימים עברו. כאן היה בשנות ה-50-60 מרכז הפעילות המשקית - חקלאית. כאן עמד צריף המוסך ולידו

לומדים להצליח במרכז הלמידה / מזל גוטליב

אנו משתדלים לבנות תוכנית ללומד בשיתוף פעולה עם המורה

המקצועי/המחנך/ היועצות. חשוב לי לציין ולהזכיר שמטרתו העיקרית של המרכז היא **לתת עזרה**. אין לנו כל כוונה להחליף את בית הספר.

במקרים מיוחדים אנו בונים תוכנית עבודה בשיתוף צוותי ביה"ס. "מבול הבקשות" מגיע מיד אחרי ערבי הורים, ואנו משתדלים להיערך בהתאם. חשוב לנצל כל עזרה הניתנת גם מטעם בית הספר.

בהזדמנות זו אזכיר את "קרן חירות" - כדאי לברר פרטים עם המחנכים בחטיבה ובתיכון.

מיותר לציין את חשיבות הקשר המקצועי שלי עם המורים המקצועיים/מחנכים ויועצות. כל פנייה לקבלת עזרה מלווה בשיתוף פעולה בין ההורים למורי המרכז, לרבות החלפת מידע בין הגורמים השונים. לאור זאת, ועל מנת שנוכל לבנות עזרה מיטבית ויעילה, כאן המקום להזכיר שוב, שמרגע שהורה פונה אלי לקבלת עזרה, אני מבקשת לשמוע במקביל פרטים ברורים מהמחנכת, וזאת בכדי להבין את אופי הקשיים והבעייה מכלל הזוויות. ההחלטה בדבר מתן עזרה

עברה לה שנה מאז עברנו למעוננו החדש ו-11 שנים מאז הקמת מרכז הלמידה. מי היה מאמין??

לכל המתעניינים והמחפשים אותנו... אנו לומדים ומלמדים את רוב השיעורים במבנה "מרכז הלמידה". אם תפעילו את הווייז הוא כבר יוביל אתכם לדירת **גדליה דיטור** לשעבר. אך אפשר גם בלעדיו למצוא אותנו ... במבנה שקט ורגוע המאפשר תנאים טובים ללומד ולמורה. האתגר היחיד כרגע הוא, שהמבנה רחוק

מבתי הספר. כך כולנו לומדים ש"לכל מטבע יש שני צדדים".

ולענייננו, אנו עומדים כרגע בסוף המחצית הראשונה

(סמסטר א'), שבה מתקיימים שני אירועים משמעותיים בחיי התלמידים: זמן קבלת תעודות לתלמידינו במוסדות החינוך, ולקראת סיום בגרויות חורף. סיום מחצית הוא זמן טוב לסיכום ולהערכת מצב בעבודתנו. אז מה נעשה בחודשים הללו?

אנו ממשיכים לתת תמיכה לימודית לילדי א' – י"ב לצרכי הלומדים, בשיתוף פעולה מלא עם הצוותים מבית הספר, ועל פי נוהל ועדת החינוך ומרכז הלמידה.

מתקבלת בשיתוף מרכזת החינוך ולעיתים עם צוות מועדת החינוך.

עם הזמן, לכולנו ברור שהמרכז מהווה

תיגבור בלבד, והצלחת ילדיכם תלויה קודם כל בהגעה מסודרת לבית הספר, השקעה בלימודים, ולבסוף,

ואם קיים צורך, תמיכה מקצועית שילדיכם מקבלים אצלנו במרכז, ועם המורים שאנו מעסיקים מחוץ לקיבוץ.

חשוב לנו שילדיכם יצליחו בלימודים, ולכן, אני מאוד ממליצה להיות בקשר עם מורי בית הספר, ועם המורה נותן התמיכה בשעות אחה"צ. מזכירה שוב **שחובה להודיע מראש על ביטול/דחיית שיעור, גם למורי יבנה.**

על תלמיד שנרשם במרכז לקבלת עזרה להתמיד (למעט עניינים דחופים), אחרת אין ערך לעזרה.

כאן המקום להודות לשותפי המורים, שעובדים במסירות רבה ונענים לכל פנייה מצידי לתמוך ולקבל עוד לומדים במהלך

השנה, ובכך לתת מענה לכל בקשה: **דורית מונדרר, ג'ולי באוסי - מורות מובילות באנגלית.**

אפרת עפרוני, אריה הקהל, סיון לנג, יניר מרמור ומוריה סיידון - בת שירות לאומי, שהצטרפו אלינו למספר שעות.

לפני סיום ברצוני גם להודות לקובי **שטיין ונירית אפרתי** על שיתוף הפעולה. וכמובן לאחל הצלחה רבה לניגשים לבגרויות מועד חורף, וברכת הצלחה לכל הלומדים והמלמדים להמשך שנת לימודים מוצלחת.

שבת שלום וחודש טוב

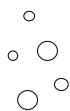
שוק צדקה בפתח

כמו בכל שנה, זוגון ג"ד ישמח לקבל משחקים וספרים תקינים שאין בהם שימוש בבית. את המשחקים והספרים אפשר להניח במדפים שבכניסה לזוגון.

השוק יתקיים אי"ה ביום רביעי, כ"ט אדר א' (6.3)

תודה על שיתוף הפעולה - **זוגון דג**

לתת LATET

משולחנו של מרכז מש"א – נחמיה רפל

פיתוח מנהלים

יפעת ניימן, המוכרת לכולנו כיועצת שליוותה אותנו בקבלת החלטות בתחום הבנייה, נבחרה להוביל את קורס

"פיתוח המנהלים". הבקשה לקיום הקורס עלתה מהשטח, ואנו שמחים לקדם את הביצוע. בימים אלה נפגשת יפעת עם חלק ממרכזי הענפים ומנהלי ענפי היצור, השירותים והחינוך, ולומדת על הציפיות מקורס כזה, על הנושאים המעניינים אותנו, על המועד המתאים לערוך בו את הקורס ועוד. הנהלת מש"א שוקדת על הפרטים, ואנו מקווים שבקרוב ייפתח הקורס.

עובדי חוץ

רישמו לפניכם: **כנס עובדי חוץ יתקיים בעז"ה בעוד כחודש, ביום שישי ראש חודש אדר ב' – 8.3.2019**, בשעה 09.00, באולם האירועים. בכנס נתייחס לנושאים שוטפים:

הקצאת ק"מ ושעות רכב, רישום עבודה וחופש, עדכון הסכום להוצאות אש"ל, ובעזרת **עדי אפרת** נבין את הכתוב

ב'אותיות הקטנות' של תלושי השכר. בחלק השני תציג עדי נתונים שונים של ענף עובדי החוץ: מספר העובדים בחוץ, נתוני שכר בחתכים שונים והתפלגות לפי מקצועות. נחתום את ההתכנסות בהרצאות TED של אחדים מהעובדים בחוץ, על נקודות מעניינות מעיסוקם. בעז"ה, יהיה מעניין ו... טעים!

סיכום בונוס

בחודשים האחרונים של 2018 חולק הבונוס עבור פירות עבודתנו בשנת 2017. צוות מש"א, המופקד על הרישום ב"איסופית", ערך שיחות עם חברים שמסיבות שונות לא היו זכאים לבונוס, וסוכמו דרכי פעולה. כעת בודק הצוות את יתרת ימי החופש הרשומה לכל חבר ב"איסופית" נכון לסוף 2018, וחברים

שיש להם יתרה שלילית, יקבלו הודעה בהתאם.

מבחינתנו, אנחנו מכינים את התשתית לחלוקת בונוס בעתיד, בעזרת ה'.

עובר ושב:

כפיר דגני – סיים את לימודיו כהנדסאי תעשייה וניהול + לוגיסטיקה וכלכלה, ולאחר תקופת עבודה במחלבה, החל לעבוד כאחראי תחום לוגיסטי בחברת הבנייה "שבירו".

יוחנן מאלי – סיים את תפקידו כיועץ בכיר למנכ"ל רשות הטבע והגנים, והחל לעבוד כראש המטה של ראשת העיר בית-שמש, **ד"ר עליזה בלוך**.

יניב וולף – החל לעבוד במפעל השימורים, כמנהל בקרת איכות.

יוהנה ברלב – סיימה בהצלחה את לימודיה כסייעת לרופא שיניים, ובנוסף לעבודה חלקית מאד בגיל הרך, היא מתחילה חפיפה עם **תמר מרוז**.

סימה ששון – סיימה את עבודתה במוזיאון אשדוד, והחלה לעבוד במפעל השעונים, בנוסף לזמנות.

רעיה זלקינד – סיימה את עבודתה במפעל השעונים, והחלה לעבוד בבית הספר היסודי, כפרוייקטורית לפרסום של ביה"ס.

בהצלחה לכולם !

מפג"ש של צמיחה

פתוח לביקורים ולרכישה מהמשתלה

בימי ראשון בשעות 14:00-16:00

ובתיאום אישי עם **כוכבה צימבליסטה**.

צוות המשתלה, **כוכבה ורויה גורליק** - גיל שלישי

פתיחת מחסן התחפושות לחג הפורים

המחסן ייפתח משעה 17:00 עד - 18:30 בקומה א' באולם המרכזי, בתאריכים הבאים:

יום שני- כ"ז באדר א' 4.3

יום רביעי- ט"ו באדר א' 20.2

יום שני- ד' באדר ב' 11.3

יום תמישי- ט"ז באדר א' 21.2

יום רביעי- ו' באדר ב' 13.3

יום ראשון- י"ט באדר א' 24.2

מוצ"ש- ט' אדר ב' 16.3, 19:00-20:00

יום רביעי- כ"ב באדר א' 27.2

יום שני- י"א אדר ב' 18.3

מוזמנים בשמחה - ליאורה גליק ואושר קולמן.

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

אסיפה

בטקס יום העצמאות ולהעביר את מרכיבי הטקס ליום קודם, ערב יום הזיכרון.

3 סיבות חברו להצעה: א. תחושה של רבים שטקס יום העצמאות ארוך מדי. ב. אנו מבקשים לחזור ולקיים ארוחת ערב חגיגית מיד לאחר התפילה, ורק לאחריה לצאת למפקד יום העצמאות. בשעה זו החג בעיצומו ופחות מתאים לחזור ולהתייחס ליום הזיכרון. ג. בשנים האחרונות חזרנו בערב יום הזיכרון מבית הקברות לאולם אירועים שם נערך טקס בהשתתפות המשפחות השכולות וחברת נעורים ולימונים. הרצון הוא לסיים את הטקס בתערוכה, בהדלקת הלפיד ובקטע קריאה שמאפיין את יום הזיכרון.

לצד הנימוקים הטובים לשינוי יש גם מסורת של שנים וחשוב לנו לשמוע חברים שתומכים בהצעה או מתנגדים לה, ולהגיע להסכמה רחבה. המועצה תתקיים במתכונת של 'מועצה פתוחה' וחברים מוזמנים לשמוע ולהשמיע.

תחפושות

חג הפורים מתקרב ואיתו מנהג ילדינו להתחפש. בעבר חברים הורשו לקחת תחפושות לנכדיהם שמחוץ לקיבוץ על בסיס 'תחפושות פנויה' לאחר שילדינו

במוצאי השבת הקרוב נתכנס לאסיפת חברים למספר נושאים. הראשון שבהם הוא הלוואות ללקוחות. מדובר בגידול בתקציב הלוואות ללקוחות, דבר שמצריך הקדמת תקציב. בהמשך נחזור ונדון בבנייה. על הפרק תוכנית הבנייה היישובית; אופן העמדת הבתים והצבת הדירות בתוך כל בית. הצוות בחר בהעמדה 'גב מול גב' שמקנה יתרונות לארגון הכניסה. לבקשת חברים הוספנו המחשה של שתי אפשרויות נוספות. הנושא האחרון הוא אישור מודל הנסיעות ברכב הקבוצה. כזכור, לפני שנתיים נכנס הסדר חדש לנסיעות חברים לניסיון, לשנה. ההסדר אושר לפני שנה, עם שינויים קטנטנים לשנה נוספת. לאחר שנתיים אנו מבקשים להחיל הלאה את ההסדר לנסיעות חברים ברכבי הקבוצה, ללא צורך להביאו בכל שנה לאישור.

מועצה

מליאת המועצה תתכנס ביום חמישי בערב לאישור חופש אישי ולדיון ציבורי במבנה של טקסי יום הזיכרון ויום העצמאות. צוות יום העצמאות, שפועל כבר כמה שנים יחד עם ועדת תרבות, מציעים לוותר על אזכור יום הזיכרון

סיימו לבחור לעצמם תחפושות. בהסדר זה נכללו גם התושבים וילדיהם. לבקשת תושבים ובתיאום עם ענף הבגד יתאפשר לתושבים המעוניינים בתחפושות כבר בשלב הראשון לשלם על שכירת התחפושות. הסדר זה יצריך ויאפשר הגדלה מסוימת של מלאי התחפושות הפופולריות.

רכב

שני מקרים של שימוש אסור ברכב הובאו לידיעתן של ועדת רכב והמזכירות.

במקרה הראשון חבר נסע ברכב הקבוצה בדרך שאינה תקנית וגרם להרס מוחלט של הרכב כתוצאה מהצפתו. במקרה שני חבר לקח רכב שהוזמן במיוחד על ידי חבר אחר וגרם לעוגמת נפש רבה. השימוש המשותף ברכבי הקבוצה הוא נדבך חשוב בחיינו המשותפים ובדרך כלל נעשה בצורה טובה ומכובדת, לרווחת כולנו. עלינו להקפיד לשמור על הכללים ולהימנע מלפגוע ברכוש או בצרכיהם של חברים אחרים.

סיכום שלוש שנים בוועדת חינוך / קובי שטיין

כמעט שלוש שנים עברו מאז שהאסיפה בחרה את ועדת החינוך היוצאת, וכעת הגיע הזמן להביט אחורה ולראות: מה נעשה? מה הן השאלות שעמדו ועודן לפתחינו? ולאן פנינו בשדה החינוך? אקדים ואומר כי העיסוק בחינוך חופף במובנים רבים לעיסוק בזהות. ילדינו הם שיקוף שלנו כקהילה, והניסיון לנווט את המפעל החינוכי שלנו חייב להתקיים בתוך הניסיון לנווט את המפעל הקיבוצי. אני מציין זאת משום שהאתגר הגדול שלנו כוועדה היה ניסיון להתוות דרך חינוכית בתוך מציאות בה הזהות הקולקטיבית של בית קבוצת יבנה נמצאת על פרשת דרכים, ביותר ממובן אחד. כוחות שונים בקיבוץ מנסים למשוך לכאן או לכאן: לשימור

וטיפוח מסורות קיימות או לשינוי והתחדשות, לשיתופיות וריכוזיות החלטות או להפרטה ואחריות אישית ומשפחתית, לחתירה להגברת מרחבי ה"ביחד" או לשחרור הפרט אל המרחבים האישיים. כל אחד מכוחות אלו ניצב בימים אלו על כף המאזניים בחברה הבוגרת בקיבוץ, וממילא לא רק שיש לו גם השפעה רבה על החלטות בתחום החינוך, אלא שקביעת מדיניות חינוכית המתאימה לכלל הציבור נהיית מאתגרת ביותר.

עדת הצופים – חבלי לידה ותקוות גדולות
מי שאין לו ילדים בכיתות ה'-י"ב כנראה יתקשה להבחין בפעילות הצופית המתקיימת ביבנה. אך בשטח ומתחת לפני השטח קורים דברים רבים. למעשה, בכל

הקשור לתנועת הנוער בשנתיים האחרונות, בתחילה בהובלתה של מרכזת השבט **נועה אמיר** וכעת בריכזה של **הדס גוס**, קם ביבנה שבט (המקבילה ל"סיניף" בעגה של בני עקיבא) תוסס למדי בשם "מידב". אך עדיין אנו בחבלי לידה, ואלו כרוכים באתגרים והחלטות לא פשוטות. כניסתנו לעדת הצופים (שם נרדף לתנועת "הצופים הדתיים") החלה ביוזמה מבורכת של מרכז החינוך הקודם, **אלי כהן**, אשר גם העניק לשבט את שמו. אלי פעל בלהט רב להתניע את המנועים, וכיום אלו פועלים במרץ רב, גם אם טרם עלינו עד הסוף על המסלול. ב"ה נראה שילדינו חפצים בפעילות ונהנים להיות חלק מהתנועה.

עם זאת, אנו רחוקים מלנוח על זרי הדפנה. בעמל רב פועלות **נירית אפרתי**, מרכזת החינוך הנוכחית, ו**שרית פישביין**, ראש השבט, מול הגורמים השונים בעדת הצופים ובהנהגה ("מחוז" בלשון בני עקיבא) על מנת לקבל את המירב. כמו כן, צוות מצומצם שמונה על ידי הוועדה היוצאת וכולל את מרכזת החינוך, ראש השבט, **רעות בית אריה** (מרכזת), **עינת לוי**, **נדב עמיר**, ועבדכם הנאמן, נדרש אל סוגיות הנוגעות לנקודות המפגש של תנועת הנוער עם המערכות הקיבוציות. מאחר והזמן של ילדינו מוגבל, אנו נדרשים לבכר

פעילויות מסוימות ולוותר על אחרות כגון: עבודת הנוער, פעילויות המסגרות הבלתי פורמאליות הקיימות, ודרישות קהילתיות כאלו ואחרות אליהן מגוייס הנוער. לנוכח הצורך לאזן בין הרצון להעניק לנוער את מיטב המסגרות החינוכיות שאנו יכולים מחד, ובין הצורך, החינוכי והמשקי, לתבוע מהם לתת כתף בעת הצורך מאידך, שאלות מעין אלו כנראה תיוותרנה עוד זמן מה. אנו נצטרך לשרטט את סדרי העדיפויות שלנו כל עוד חבלי הלידה בעינם נמשכים, וככל הנראה גם כאשר השבט יהיה מבוסס יותר. אנו נדרשים לאורך רוח והתגמשות, ובע"ה נעשה ונצליח.

עבודת הנוער – פנים וחוץ

עומס הלימודים השתנה לאין ערוך ממה שהיה לפני עשור או שניים וכמוהו גם תחושת המחוייבות למשק השיתופי. חצי שנת עבודה כבר מזמן אין כאן, אבל גם כאשר נדרש הרבה פחות מזה אנו נתקלים בקשיים גדולים. היעדר הזמן הפנוי הופך את היכולת ליצור זיקה משמעותית לענף קשה מאוד. בהיעדר זמן מספיק בענף וקשר משמעותי בר קיימא, היכולת להתמקצע בענף נהיית פחות ריאלית ותחושת המחוייבות בשני הכיוונים נשחקת.

בנוסף, בהקיפם הולכים וגדלים, כך נראה, הנוער שלנו בוחר לצאת לעבוד בחוץ

תמורת כסף. נושא זה כבר הובא בפני האסיפה על ידי הוועדה שקדמה לנו, אך נראה שהמצב נותר ללא שינוי, לפחות לא שינוי לטובה. בתחילה המתנו לראות כיצד מתקדם הסדר העצמאות הכלכלית מול הצעירים. לאחר ניסוח מסלול בנים החדש ביקשנו מנעמה טסלר לבחון את הנושא אל מול הנוער, הענפים, ואף מול קיבוצים אחרים, וכן להציג חלופות של מודלים בפני המזכירות. הנושא עדיין על שולחן הוועדה ואני מאמין שבקרוב נצטרך לקבל החלטות כיצד להתקדם. אין ספק שהמציאות של היום, גם בתחום זה, שונה מבעבר. ילדים, וגם הורים לא פעם, פחות נכונים לעמוד אל מול המשיכה החזקה להרוויח כסף באופן עצמאי. תרבות הצריכה השתנתה, וכן היכולת להסתפק במה שיש לקיבוץ לתת ולהישמע לדרישות התקנונים שקבענו לנו בעניינים אלו. הניסיון להגדיל את תקציב הנוער, עליו הוחלט באסיפה, לא יצר את השינוי המיוחל, וכך, לכאורה, נמצאנו קרחים מכאן ומכאן. אני אומר "לכאורה" משום שלא הכל שלילי. יש ערך בכך שילדינו מבינים שעבודה מתורגמת לכסף, וכי הם יכולים לקחת יוזמה אישית להתפרנסות. חבל רק שיוזמה זאת לא תמיד מתרגמת להתפרנסות קולקטיבית אלא רק לזאת האישית. ישבנו ועוד יישבו על המדוכה

בנושא זה, ויש לקוות כי בעתיד הקרוב נוכל להציע דרכים יצירתיות להתאים את עצמינו למציאות שהשתנתה לנו מתחת לאף בנושא זה.

המסגרת הבלתי-פורמאלית – שגרה, חופשים ומועדים

המסגרות הבלתי פורמאליות הן גולת הכותרת של החינוך הקיבוצי, או לפחות כך היו במשך שנים. יש לנו בתי ילדים נהדרים, עם צוותים נפלאים, אך גם כאן המציאות שונה מהותית מן העבר. עיקר השוני, גם בנושא זה, מתבטא בשני מישורים. במישור האחד, צוותי ההדרכה כיום מורכבים בעיקר מכוחות חיצוניים, ואילו בני משק אשר ינקו את אופי המקום והערכים השיתופיים עליהם הקיבוץ מושתת, הם מעטים. המשמעות היא שעם כל הרצון הטוב, היכולת לתווך לילדים ולנוער את ה"אני מאמין" הקיבוצי במנעד הגילאים מכיתה א' ועד י"ב מוגבלת. בעידן שבו גם בבית הספר הנוכחות של חברי הקיבוץ דלה, וגם בבית שאלות של זהות קיבוצית אינן מקבלות תשובות חד-משמעיות, גם במסגרות הבלתי-פורמאליות ישנה התרופפות של המשמעת הקיבוצית. לטוב ולרע.

המישור השני נוגע בנכונות להיות חלק אינטגרלי מהמערכת. כיום משפחות רוצות יותר זמן לעצמן, וזה בהכרח בא על

חשבון זמן של הקבוצה יחד. נקודה זאת מתבטאת בעיקר בזמני החופשות, אשר להן נוספו לאחרונה גם ימי הפנאי של ההורים. ילדים והורים בוחרים יותר ויותר שהילדים לא יהיו חלק מהמסגרת באופן מחוייב וחד-משמעי, ותחת זאת הילדים נמצאים יותר בחיק הוריהם. יש לכך השלכות חיוביות ברמה המשפחתית, אך גם השלכות פחות חיוביות ברמת הקבוצה והמסגרת.

סוגיות אלו עלו על הפרק סביב שני נושאים מרכזיים. הראשון הוא ימי שישי במהלך שנת הלימודים (לא בחופש). בימים אלו ישנם ילדים רבים, בעיקר מכיתות ד' ומעלה, אשר בוחרים שלא להגיע למסגרת לפני ואחרי בית הספר. כמו כן, משום שהזמן קצר ביותר בימים אלו, גם אלו אשר מגיעים אל המסגרת לא פעם עושים זאת בתחושה של "עוד מעט הולכים". על כן, ישנו קושי לקיים מסגרת עם תוכן משמעותי בזמן זה.

הנושא השני שעלה על הפרק הוא חול המועד. אופיו של חול המועד בקבוצת יבנה מתאפיין באמביוולנטיות של קהילה חקלאית ודתית. ישנו רצון ליחד את הימים הללו בהפחתת שעות העבודה מחד, ויחד עם זאת צורך להחזיק משק חקלאי באופן רציף חרף המועד. בשדה החינוך האמביוולנטיות נוכחת גם כן. בנוסף לכך,

בזמנים אלו משפחות רבות רוצות לנצל את המועד לטיולים משפחתיים, אשר כאמור, באים על חשבון זמנים לגיבוש הקבוצה בבית הילדים. היכולת לנווט בין הדברים מאתגרת ביותר.

מרכז הלמידה – הפניית משאבים להצלחה

בניהולה רב-השנים של **מזל גוטליב**, המרכז נותן סיוע לתלמידינו בכל קשת הגילאים. המרכז נותן שני סוגי מענה: שיעורים פרטניים בכוחות פנימיים מחד ושיעורים (יקרים יותר) עם מורים מן החוץ. במשך הזמן נוצר מצב שבו תלמידים יבנאים רבים אינם מקדישים את המאמץ הנדרש בבית הספר, מתוך הנחה שכאשר יצטרכו יוכלו לקבל מהקיבוץ כל תמיכה לימודית פרטנית שידרשו לה. הערבות ההדדית שלנו חייבה זאת ועודנה מחייבת זאת. עם זאת, הערבות ההדדית שלנו גם תובעת מאיתנו להציב גבולות ולדרוש מהנער או הנערה, כמו גם מההורים ומבית הספר, לעשות את מירב המאמצים שלא להזדקק לעזרה פרטנית ללא גבול. לשם יצירת איזונים בנושאים אלו יצרנו מסמכי נהלים מסודרים וגוף ייעוצי המלווה את **מזל** בבקשות חריגות. הקושי הוא שנהלים אלו, על אף היותם נצרכים, מביאים איתם גם חיכוכים ותחושה של היעדר מענה או

ניסיון לחנך את ההורים. תחושות אלו מובנות, ובכל זאת מאוד צר לנו עליהן. אנו מקווים שנוכל לפעול מתוך תחושה של שיתוף פעולה למען הצלחת ילדינו בראייה כוללת של מסוגלות ואחריות, ולא רק בראייה צרה ונקודתית של מעבר מבחן בגרות זה או אחר.

פתיחת החינוך

הנושא הגדול ביותר שלפתיחנו הוא נושא פתיחת החינוך. וועדת חינוך נדרשה לנושא מספר פעמים בשלוש השנים האחרונות. היו בקשות פרטיות שנדחו, היו בקשות חריגות שאושרו, בהתאם למגבלות התקנון הקיים. הוועדה דנה בסוגיה באופן עקרוני רק מעט, וזאת משום שחשבנו שכונן שנושא כה מקיף יגיע או "מלמטה", מהציבור, או "מלמעלה" מהמזכירות. אכן הוא הגיע מלמטה, והאסיפה הטילה על המזכירות והוועדה להכין דיון בנושא. בימים אלו צוות שהוקם לצורך העניין, בראשותי, נמצא לקראת סיום הכנת הנושא להצגה בפני המזכירות, ולאחר מכן בפני האסיפה. על כן, לא ארחיב בנושא כאן.

לסיכום – תודות ומשימות

אומרת המשנה: "לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה"

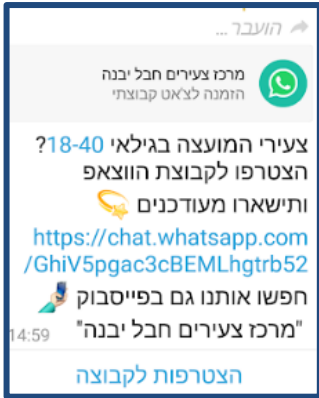
(אבות ב, טז). בתום שלוש שנים אני חש שהמלאכה רבה, ולגמור וודאי שלא גמרנו. מקווה שעשינו את חלקנו נאמנה בניסיון שלא להיבטל ממנה. בנקודה זאת, ברצוני להודות לחברי הוועדה שהתגייסו במשך שלוש השנים האחרונות להביע דעה, לדון בבקשות פרטיות ובקביעת דמיניות, ולקבל החלטות אמיצות: **לדביר עדיקה, דינה ספראי, מירה רזר ואיתי בנדב**, כמו גם למרכזת הגיל הרך, **נעמי ליבר**. העבודה המשותפת וריבוי הקולות איפשרו התבוננות רצינית ומחוייבת בסוגיות של הכלל – על כך תודתי לכם. תודה גדולה במיוחד ברצוני לומר למרכזת החינוך, **נירית אפרתי**, אשר פועלת ימים כלילות לניהול השוטף של המערכת, מתוך ראייה חינוכית קיבוצית מפוכחת. העבודה יחד והחשיבה המשותפת לימדו אותי כמה כבד העול על כתפיך, אשרינו שאת נושאת בו. לסיום, ברצוני לבקש סליחה מכל מי שנפגע ממני. העשייה הציבורית והניסיון לאזן בין צורכי הפרט והכלל מקפלות בחובן המון אכזבות, ואני מקווה שהצלחתי להועיל יותר מאשר ההיפך. אני מאחל המון הצלחה לוועדה הנכנסת, ומקווה להיות לעזר גם בעתיד.

בב"ח לתו"ע.

ועדת הצעירים – כיוונים ומחשבות / שפּרה אניקסטר

הוקם במועצה האיזורית מרכז צעירים, בניהולה של רינה טל (בובליל).

מתוכננת פעילות תרבותית, סדנאות ועוד... ועוד. כדאי להתעדכן.

אָנְצֵה באוסי
ברכות חמות אַסיוֹם קורס קצ'ניִים
באמאת תומכי אַחיאה.
האשק דרך מוצלחת ומסקת.
אהבים ומאוד אצריכים
חברי ועדת הצעירים

זוכרים?

ניקוי חדר הכושר - בימי ראשון מ-6:30 עד 8:30.

בשעות הניקוי חדר הכושר סגור, והוא ייפתח בסיום עבודות הניקוי.

מיכל ברלב

תודה על שיתוף הפעולה.

בנים ובנות מוזמנים לבוקר של יחד בנושא:

"התבגרות הורים"

התמודדות עם השינויים החלים עם הגיל. היכולת התפקודית המשתנה אצל ההורים המבוגרים. מצד אחד, השאיפה ללוות את ההורים המתבגרים בשמירה על עצמאות בחייהם, ומצד שני התמודדות עם שינויי הגיל

ביום שישי י"ז באדר א' 22.2.19

בשעה 8:30 באולם האירועים

בתוכנית: ארוחת בוקר מפנקת, דברי פתיחה, מפגש חברתי.

הרצאה של יעל אייזנר - אחות, מרצה ומנחת קבוצות

סיום משוער בשעה 12:00

נשמח לראותכם,

דבורית אדר - מנהלת הבריאות והרווחה, ליזט עפרוני - אחראית פריפריה ורויה גורליק - אחראית גיל שלישי.

A screenshot of a Facebook page for 'קבוץ יבנה' (Kibbutz Yehon). The page features a cover photo of a yellow tractor and orange wheels. Below the cover photo is a navigation bar with 'קבוץ יבנה' and a circular logo. A large red house icon is overlaid on the page, with a white box inside containing the text 'מפגית' and 'שבועון קבוצת יבנה'. To the right of the house icon is a white box with orange text.

מבית – עכשיו גם בדף הפייסבוק קבוץ יבנה ובמהדורה צבעונית. עקבו

**הודעה
מהמך פאה**

אחות כוננת בשבת – אילה עמיר

קבלת קהל - ד"ר ויקה קמינר

יום ראשון 16:00-14:30

יום שלישי 11:00-09:30

יום חמישי 08:45-08:00

קבלת קהל - ד"ר דונסקי

יום ראשון 16:45-14:30

יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-9:30

**השמוע
היקרוך**

יום חמישי 08:45-08:00 ומ- 15:30-14:30

היכוננו! היכוננו! גם בחג פורים השנה

מיזם משלוח מנות חברתי אצלנו בקהילה.
פרטים בקרוב! הצוות המארגן וועדת התרבות.

אירועי המתנ"ס

❖ "אם אנחנו כבר כאן, אז למה לא ליהנות מזה?" – הצגת מבוגרים

מופע על התמודדות, כאב, כוח ושמחה, מופע על הורות מיוחדת וצמיחה, סיפורים משולבים בקטעי הומור ושירה. **ביום שני, ו' באדר א' (11.2), בשעה 20:30 בניר גלים בבית העדות.** מחיר כרטיס: 10 ש"ח.

❖ מפגש כדורסל עם ספיישל אולימפיקס

ספיישל אולימפיקס הינו ארגון לאנשים עם צרכים מיוחדים שמאפשרים, דרך המשחק, להגשים חלומות על המגרש ובחיים. **ביום שלישי, ז' באדר א' (12.2), בשעה 19:00 באולם הספורט בקבוצת יבנה,** יתקיים משחק כדורסל של קבוצת "רצון מנצח" מספיישל אולימפיקס מול קבוצת הבוגרים של חבל יבנה. **נשמח שהציבור יבוא לעודד ולפרגן.**

❖ **דרום אדום!!! בתאריך י"ד באדר א', 19.2.19, יום שלישי,** יציאה לסיור לדרום הטיוול יתקיים בגן

הלאומי פארק הבשור, נווה מדבר ירוק ופורח בצפון הנגב, וימשיך בסיור מודרך במרבדי הכלניות ובאיזור. פרטים והרשמה על לוח המודעות. **שלומית אלמוג,** העמותה לחבר הוותיק.

יעקב פלוט ז"ל – במלאת 30 לפטירתו

לפני כחודש, בגיל 98, הלך לעולמו ר' יעקב פלוט, חבר המושב כפר אביב, שהתחבר אלינו בשני חלקיה של "תורה ועבודה": כבעל רפת מושבית היה יעקב אחד הלקוחות הראשונים והיציבים של "מרכז המזון", וכאיש תורה שלח את ילדיו ללמוד בבית ספרנו. בעשרות השנים האחרונות הקפיד להגיע לבית הכנסת שלנו ל- 3 תפילות ביום, ובשיעורי תורה והלכה הפליא בידיעותיו הרחבות וב"גִּיְרָסָתָא דְיַנְקוּתָא", אותה זכר היטב.

בטקס גילוי המצבה, במלאת 30 לפטירתו, אמר ערן שטיינר את הדברים הבאים:

עוברים הימים ושוב אנחנו נפגשים. שחרית, מנחה, שיעור וערבית אותם לא מפספסים. היו לך הערות נוקבות על דברי חכמים. הרגשתי שאתה מגיע מבית מדרשם של גדולי עולם וגאונים.

לא תמיד הצלחנו להקשיב לך בנימוס ולעיתים לא היינו סבלניים. ראוי אליהו להערכה על שתיקה ושמירה על כבודו של אבא. נתת לנו דוגמא איך צריך לכבד אב ואם.

היום, כשבבית הכנסת אני מרים את הראש (משתדל שלא יותר מדי), אני רואה את הנכד שיושב במקומו של הסב ויהי רצון ויזכו גם הנינים.

אני חושב שהזיכרון הכי משמעותי שיכול להישאר לכם מאביכם, סבכם, מורכם הוא שהמשפחה תמשיך בדרך אבותיכם.

תודה לך רבי יעקב,

אתה חסר לי חבר.

היה זה לפני כ-30 שנה, עת פגשתי אותך בפעם הראשונה. ירדת מהגיון דיר עם העגלה המערבלת אותה השארת במרכז המזון (אותו הקמתם), עד שיעמיס אותה המספוייניק. בינתיים נכנסת אלינו למשרד של הרפת.

כשראיתך לראשונה, כבר אז נראית כמו זקן בן 100. כמובן שהיה זה בגלל הפער בין גיל 60/70 לבין 20/30.

מאז, במשך שנים רבות היינו כחברותא לדיבורים מענייני פרשת השבוע, מדרשים, משנה, גמרא, ראשונים ואחרונים.

היה לך ידע בלתי נגמר. וואו, איך שלטת בכל הפרשנים. חידות שאלת אותי ואני ללא תשובות מחוויר פנים. השכלתי ממך רבות באותן השנים.

לאחר מכן, לכמה שנים אנחנו קצת נפרדים. אתה הורדת קצת גז מהרפת וגם אני החלפתי מקצוע.

זכור / אברהם שלונסקי

שוב כָּאז יָקָר הוֹלֵךְ הַסֵּהר
וּמוֹשֵׁף כְּבָקָרָן הַיּוֹבֵל.
שוב כָּאז הַלֵּב פּוֹתַח שֶׁעַר,
וְנִדְמָה לְעַד לֹא יִנְעַל.

אֵךְ הַיּוֹם קְסוּמִים וְלֹא מַיִן
שְׁבַנּוּ הֵנָּה בְּמִשְׁעוֹל הַקֵּז
לְחַדֵּשׁ לְכַתְּנוּ אֶל הָעֵין,
לְהַדְלִיק שִׁירָנוּ מִנִּי אֵז.

שִׁירוּ לִי,
כִּי טוֹב לִי, טוֹב לְשָׁמַע
שׁוֹב כָּאז אֹר סֵהר זֶה וְתַכַּל.
שִׁירוּ עַד יָמוּשׁ גַּם הַגְּלָבוּעַ
וְיִצֵּא עֵמְנוּ בְּמַחֹל.

כִּי שְׁרוּי, מִתֵּר הוּא לִי הַזְּמֵר,
כִּי צִיּוֹת זָרְעֵתִי בְּדַמְעָה.
כְּלָרוּעִים בְּחַג שֶׁל גֹּז הַצְּמֵר
לָנוּ הַתְּגִמוֹל
וְהַתְּרוּמָה.

לֹא אֹרְחַת גְּמָלִים יָרְדָה לְכָרַע,
לֹא דְבִשָּׁת הִיא אֶל מוֹל כּוֹכֵב.
זֶה הָרִים, הָרִים שְׁבַגְלָבוּעַ,
הָרִים צוֹפִים אֵלַי מְרַחֵב.

הֵם זוֹכְרִים אֶת לִבָּן אֶהְלִינוּ,
שֶׁפֶשֶׁטוּ בְּעַמְקַי כִּיּוֹנִים.
הֵם זוֹכְרִים אֶת מְזַבְּחוֹת לִילֵנוּ,
שֶׁעָלוּ בְּאֵשׁ הַנְּגוּנִים.

הֵם זוֹכְרִים, הֵם זוֹכְרִים,
הֵם זוֹכְרִים עוֹד וְאַנְחָנוּ,
הֵאֵם שׁוֹב נִמְלָא רֵאשֵׁנוּ טַל?
וְלִבְנוּ זְמֵר,
אוּ שְׁכַחְנוּ,
אֶת אֲשֶׁר לְשַׁכַּח לֹא נוֹכַל!

צ'חק השיריט - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"